

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 11/01/2025.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 143

Hôm qua, có người hỏi Hòa Thượng, họ đang mang thai tháng thứ 5, Bác sĩ nói thai nhi bị dị thường, tất cả những hiện tượng dị thường này đều do nhân quả của chúng ta. Đây là nhân quả hiện tiền. Khi nhân quả hiện tiền thì chúng ta sẽ nhìn thấy hiện tượng, chúng ta sẽ đề cao cảnh giác, phản tỉnh. Nếu nhân quả không hiện tiền thì chúng ta không nhìn thấy quả báo, chúng ta không có sự phản tỉnh, chúng ta âm thầm tạo nghiệp, khi nghiệp quá lớn thì chúng ta sẽ không thể cứu vãn. Hằng ngày, trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật, chúng ta phải hết sức phản tỉnh.

Hôm qua, khi tôi di chuyển bằng máy bay ra Hà Nội, tôi nhìn thấy một người tu hành, người đó khoe cuộc sống giàu sang, xe sang với một người, sau đó, người tu hành này xin số điện thoại của người kia. Người ngày nay nghĩ ra rất nhiều thủ đoạn để mê hoặc người khác.

Hiện tại, Phật pháp ngày càng suy đồi vì nhiều người tu hành mà không có lợi ích. Hòa Thượng thường nói: “**Mạt pháp là lòng người mạt, chứ pháp của Phật không mạt**”. Lòng người dễ lười biếng, chệnh mảng, chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tu hành, học Phật là chúng ta tình nguyện làm một người thiệt thòi**”. Người thế gian tưởng chúng ta thiệt thòi nhưng chúng ta không hề thiệt thòi. Một người bạn của tôi cho rằng, tôi ăn chay, không hút thuốc, không uống rượu, không tranh danh đoạt lợi mà chỉ tặng cho vậy thì cuộc sống của tôi không có gì vui. Tôi nói: “*Anh không thấy tôi đang rất vui hay sao!*”.

Hôm trước, tôi bị đứt tay, tôi mất rất nhiều máu nhưng sau 3 ngày, tôi vẫn làm hơn 100 lọ dưa góp tặng mọi người. Mọi sự, mọi việc đều do tâm chúng ta, tâm chúng ta không chấp trước thì mọi việc đều sẽ diễn ra bình thường. Người thế gian nói: “*Người giàu đứt tay như nhà nghèo đổ ruột*”. Khi tôi đứt tay, con gái tôi lo lắng nên vội đi lấy nước sát trùng, băng, gạc, tôi nói, tôi chỉ cần dùng một miếng băng nhỏ là được. Mỗi sáng thức dậy, nếu chúng ta có ý niệm làm việc lợi ích cho người thì tự nhiên chúng ta sẽ minh mẫn, sáng suốt, chúng ta sẽ nghĩ ra rất nhiều việc. Chúng ta không nghĩ cho người thì chúng ta sẽ không có việc để làm. Nhiều người muốn ngủ, ăn nhậu để hết thời gian, những việc này đều là việc tạo nghiệp.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, có người học giảng Kinh, khi họ giảng, một nửa thính chúng ở dưới hội trường không an tĩnh, xao động, tâm của họ rất bao chao, tán loạn, vậy lúc này nên làm như thế nào để tâm đại chúng được an tĩnh?”*.

Khi chúng ta nói chuyện ở hội trường hay trong cuộc họp thì chúng ta phải có sức định, chúng ta nói những việc chúng ta thật làm thì lời nói của chúng ta sẽ có lực. Chúng ta nói điều chúng ta chưa từng làm, nói những lời trống rỗng thì tâm người nghe sẽ bao chao. Nếu chúng ta *“thật tu, thật học, thật làm”* thì chúng ta nhất định cảm hoá được người cho dù người đó là ai.

Trước đây, có những người từng đến nhờ tôi dịch, sau đó, họ nghe lời người khác nên họ bị dao động và bỏ đi. Mười năm qua, họ đã bỏ ra rất nhiều tài vật nhưng không có được lợi ích. Nếu họ tập trung tài vật đó làm giáo dục thì sẽ rất nhiều người có lợi ích. Tôi thường khuyên mọi người, không nên lãng phí tài vật mà nên dùng tài vật đó làm lợi ích lâu dài cho chúng sanh. Việc có thể đem lại lợi ích lâu dài nhất cho mọi người là giáo dục. Chúng ta tặng cơm áo cho mọi người thì chúng ta cũng không thể chân thật giúp họ.

Ngày trước, Tô Ân Quang dùng toàn bộ tiền mình có được để in sách thiện, giúp mọi người hiểu được nhân quả, luân thường đạo lý. Nếu có thiên tai, bão lũ thì Ngài trích một phần tiền để cứu trợ khẩn cấp, sau đó, Ngài lại tiếp tục dùng tiền làm giáo dục. In sách là làm giáo dục một cách gián tiếp. Vừa qua, khi ở các tỉnh miền núi bị sạt lở đất, chúng ta đã tạm dừng các lễ tri ân Cha Mẹ để dùng tiền đó cứu trợ đồng bào, sau đó, chúng ta quay về làm công việc chính của mình đó là giáo dục.

Chúng ta làm rất nhiều mảng giáo dục như giáo dục gia đình, giáo dục xã hội, giáo dục học đường, giáo dục tôn giáo. Chúng ta không kêu gọi, lôi kéo, người nào thích làm mảng nào thì họ sẽ làm mảng đó. Chúng ta mở nhiều zoom các lớp học, trong đó có lớp học hướng dẫn cách dạy con, lớp *“Con đường đạt đến nhân sanh hạnh phúc”*, lớp *“Nữ đức”*, lớp học Phật pháp, niệm Phật. Chúng ta phải quay về với vai trò, trách nhiệm chính, nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta rất dễ bị *“tha hoá”*.

Hòa Thượng nói: ***“Lão sư Lý Bình Nam đã dạy chúng ta về việc này trong “Nghiên cứu nội điển giảng toà”, chúng ta hãy đọc kỹ bộ sách này để biết những tình huống mà người sơ học gặp phải, điều này giúp chúng ta có sự chuẩn bị nghiêm túc, có thể tránh phạm sai lầm, khi chúng ta làm công tác này chúng ta phải cầu Tam Bảo, Phật Bồ Tát, Lão sư gia trì”***.

Hòa Thượng nói: ***“Khi chúng ta muốn nói cho người khác nghe để họ có cảm tình để nghe thì chúng ta phải kết duyên với họ”***. Tôi kết duyên sâu dày với mọi người bằng cách, đi đến đâu tôi cũng tặng quà. Tôi thường gói bánh, làm kim chi để mời mọi người ăn, vì vậy nếu tôi mắng thì mọi người cũng hoan hỷ ngồi nghe hơn. Hôm qua, có hai vợ chồng lên thăm tôi, họ khen tôi làm kim-chi, dưa góp rất ngon, tôi cũng tặng chũ và

hướng dẫn họ cách bồi giầy. Chúng ta khởi tâm phục vụ chúng sanh chính là chúng ta kết duyên với chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Khi họ có duyên với bạn thì chắc chắn họ sẽ nghe lời bạn nói, cho dù bạn nói không hay nhưng họ cũng không nở từ chối bạn. Khi chúng ta muốn nói về một vấn đề thì chúng ta phải tập trung vào vấn đề đó, chúng ta không nói miên man mà nói trọng yếu để người nghe không cảm thấy nhàm chán”**.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, đệ tử mỗi ngày đều đọc Kinh, niệm Phật, hồi hướng cho oan gia trái chủ nhưng con thường nằm mơ thấy mình giết người, con phải làm thế nào để mọi việc tốt hơn?”**.

Hòa Thượng nói: **“Cảnh ở trong mộng không phải tự nhiên có mà chắc chắn có nguyên nhân đến từ hiện tại hoặc quá khứ. Trong quá khứ chúng ta đã làm một việc thì việc này sẽ lưu lại ấn tượng trong A lại da thức”**.

Đây là oan gia trong đời quá khứ đã bị họ giết một cách gián tiếp hay trực tiếp. Những ấn tượng sâu sắc được lưu trong A Lại Da Thức có thể quay trở lại trong giấc mộng. Nghiệp, hạt giống trong kho tàng ý thức khi đủ duyên chúng sẽ khởi hiện hành.

Hòa Thượng nói: **“Khi chúng ta sơ học, công phu của chúng ta chưa có lực thì chúng ta thường gặp ác mộng, khi chúng ta tu học công phu có lực những cảnh giới mộng này dần sẽ không còn. Người xưa thường nói: “Ban ngày thấy cái gì thì ban đêm mộng thấy cái đó”. Việc này không phải là không có đạo lý. Chúng ta ngày ngày niệm Phật, nhớ Phật, tụng Kinh, giảng Kinh thì nhất định trong mộng cũng sẽ niệm Phật, tụng Kinh, giảng Kinh. Hiện tại, bạn vẫn ở trong mộng giết người là do ấn tượng này trước đây của bạn quá sâu sắc, ấn tượng của bạn đối với Phật quá tan nhạt”**.

Ấn tượng đối với Phật sâu sắc thì ấn tượng đối với việc ác sẽ tan nhạt. Khoảng 15 năm trước, tôi thường gặp ác mộng, những năm gần đây, tôi gần như không còn nằm mộng. Trong đời hiện tại, chúng ta hết sức cẩn trọng, chúng ta chỉ khởi ý niệm thiện, làm việc thiện thì không có duyên ác tiếp nối nhân ác, nhân ác không hiện thành cảnh giới mộng. Chúng ta không tạo duyên thì những giấc mộng sẽ dần dần ít đi.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta đi xem bói, khi về nhà, chúng ta khen thầy bói nói rất đúng! Nếu thầy bói nói đúng thì chúng ta phải khóc một trận vì chúng ta tu hành mà không thay đổi được vận mạng”**. Chúng ta tu hành mà không thay đổi được vận mạng chứng tỏ chúng ta vẫn chưa chân thật tu hành.

Hòa Thượng nói: **“Bạn niệm Phật, tụng Kinh lâu ngày mà bạn vẫn gặp giấc mộng như vậy thì chứng tỏ công phu của bạn chưa có lực. Bạn hiểu được đạo lý này thì phải ra sức dụng công. Cảnh mộng này là để nhắc nhở cảnh giới tu hành của chính mình”**. Cuộc sống thường ngày cũng là trắc nghiệm cho cảnh giới tu hành của chính chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Khi nào bạn thường nằm mộng thấy Phật Bồ Tát hay thấy bạn giảng Kinh, nói pháp, giúp đỡ những người khổ nạn thì cảnh giới của bạn đã thay đổi rồi! Bình thường bạn không biết cảnh giới nội tâm của bạn đến đâu nhưng cảnh giới mộng này sẽ trải nghiệm được cảnh giới nội tâm của chính mình”**. Tôi thường nằm ngủ mà không nằm mơ, chứng tỏ ấn tượng với Phật Bồ Tát chưa đủ sâu.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, mỗi lần con đọc “Kinh Vô Lượng Thọ” khi đọc đến phẩm 35 thì tâm con rất bất an bởi vì phẩm này nói lên tình cảnh của con. Con xin hỏi, có thể bỏ qua không đọc phẩm 35 được không? Con của con đã 22 tuổi, rất khó câu thông, không nghe lời khuyên cáo, hiện giờ con phải nên làm như thế nào?”**.

Hòa Thượng nói: **“Con vẫn nên đọc phẩm 35 này, nếu con đọc mà tâm cảm thấy bất an thì đây là cảm thụ rất tốt! Chúng ta cảm thấy sợ, bất an thì ta mới đề cao cảnh giác, chẳng những đọc qua mà nên đọc nhiều lần, phải tư duy nhiều, tích cực chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ vậy thì chắc chắn sẽ có hiệu quả”**.

Hòa Thượng nói: **“Duyên phận của Mẹ con đã được định, đây là nhân duyên rất lớn. Nhà Phật nói đến bốn loại duyên, nếu chúng ta không rõ đạo lý mà Phật đã nói thì chúng ta đích thực là sẽ phải tùy nghiệp thọ báo, trải qua ngày tháng rất đau khổ. Nếu chúng ta hiểu được đạo lý trong Phật pháp thì chúng ta sẽ biết làm thế nào để chuyển”**.

Những năm đầu tôi cảm thấy rất khó chuyển nghiệp nhưng sau đó, khi tôi thật làm thì tôi thấy mọi việc chuyển biến rất rõ ràng. Chúng ta phải chuyển biến, thay đổi chính mình. Nhà Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Tâm chúng ta chuyển thì hoàn cảnh xung quanh chúng ta chắc chắn sẽ chuyển. Không có việc chúng ta chuyển mà hoàn cảnh không chuyển! Hoàn cảnh chưa chuyển là do chúng ta chưa chuyển.

Hòa Thượng nói: **“Trước tiên chúng ta phải có công cuộc chuyển đổi chính mình sau đó, chúng ta sẽ giúp con, cháu, hoàn cảnh xung quanh cùng chuyển đổi. Học Phật, chân thật là hữu dụng, đây chính là chúng ta cải tạo vận mệnh”**. Vận mệnh chắc chắn cải tạo được. Phật dạy chúng ta đạo lý, phương pháp, chúng ta y theo đạo lý, y theo phương pháp nỗ lực làm là được. Điều quan trọng là chúng ta không làm với tâm mong cầu mà chúng ta làm với tâm chí công vô tư, hy sinh phụng hiến.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta học Phật, mức độ thấp nhất chính là phải thay đổi được vận mạng”**. Chúng ta phải thay đổi đời sống của chúng ta được tốt hơn. Nếu chúng ta không thay đổi được hoàn cảnh hiện tại mà chúng ta mong tương lai, chúng ta sẽ được đến một nơi có hoàn cảnh tốt hơn thì việc này khó! Chúng ta học Phật mà đời này chúng ta không chuyển đổi được, chúng ta chờ đến khi chúng ta đến một thế giới khác, chúng ta mới chuyển đổi thì việc này rất khó!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chuyển bất thiện thành thiện, chuyển họa thành phúc, đây chỉ là một quả báo rất nhỏ trước mắt chúng ta. Thù thắng hơn là chúng ta chuyển**

mê thành ngộ, chuyển phàm thành Thánh, vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chuyển thân phàm phu thành thân Phật. Nếu ngay đời sống hiện tại mà chúng ta không thể chuyển đổi được mà chúng ta muốn chuyển thân phàm phu thành thân Phật thì rất khó!”.

Hòa Thượng nói: *“Quả báo ở hiện tiền gọi là hoa báo, việc này cũng giống chúng ta trồng thực vật, trước tiên là khai hoa, sau đó là kết quả, đời sau gọi là quả báo. Hoa báo hiện tại tốt thì quả báo nhất định sẽ rất thù thắng”.*

Hòa Thượng nói: *“Hoa báo không tốt thì chúng ta phải phản tỉnh, kiểm điểm chính mình, nhất định là do công phu của chúng ta chưa có lực”.* Công phu chính là việc chúng ta kiểm soát khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật.

Hòa Thượng nói: *“Nguyên nhân quan trọng nhất của việc công phu của chúng ta chưa có lực là do chúng ta lý giải chưa thấu triệt, tín tâm bị dao động, nguyện lực lúc có, lúc không. Nếu như chúng ta có mức độ lý giải tương đối sâu đối với giáo huấn của Phật Đà thì chúng ta sẽ có nguyện lực, tín tâm kiên định. Nguyện lực này người thế gian gọi là “tâm tưởng sự thành”; hay trong Phật pháp gọi là “Nhất thiết pháp từ tâm tưởng sinh”. “Tâm tưởng” chính là nguyện. Bạn có thiện nguyện chính xác thì sẽ chuyển được nghiệp báo của mình”.* Hằng ngày, chúng ta cũng có nguyện nhưng không phải là thiện nguyện của Phật Bồ Tát. Trong *“Thái Thượng Cảm Ứng Thiên”* nói, những thiện nguyện của chúng ta thường không đúng chuẩn.

Hòa Thượng nói: *“Đối với con cái không nghe lời, Cha Mẹ thương yêu, quan tâm, nhiệt tâm, thân thiết dạy bảo nhưng chúng có thể không tiếp nhận thậm chí phản nghịch. Không luận là con cái dùng ác ý gì để đối đãi thì chúng ta vẫn phải dùng tâm từ bi, thiện ý, chân thành mà hồi báo. Lâu ngày, dài tháng thì chúng cũng bị thiện ý của Cha Mẹ cảm hoá”.*

Các bậc Cha Mẹ yêu thương con cái của mình vô điều kiện, đây không phải là *“từ bi”* mà là thương yêu một cách mù quáng. Hòa Thượng dạy chúng ta dùng tâm từ bi với tất cả mọi người, không chỉ với con cái của mình.

Hòa Thượng nói: *“Chư Phật Bồ Tát từ bi vĩnh viễn đang đợi chúng sanh quay đầu, chỉ cần chúng sanh có một ý niệm quay đầu thì Phật Bồ Tát sẽ đến giúp đỡ, chân thật là cảm ứng bất khả tư nghị”.* Chúng ta đừng nghĩ mình cô độc, lẻ loi, Phật Bồ Tát luôn ở bên chúng ta, các Ngài biết rõ mọi khởi tâm động niệm của chúng ta. Nếu việc chúng ta làm chân thật lợi ích chúng sanh thì chắc chắn Phật Bồ Tát sẽ gia bị.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!